

SF har i øvrigt lige foreslået, at man koordinere vores engagement i det nordiske arbejde og Østersøsamarbejdet i et parlamentarikerarbejde dér, og jeg håber, at det vil blive godt modtaget.

Denne opgave bliver i fremtiden langt mere forpligtende, og den får store konsekvenser. Fra 2004 er de baltiske lande forhåbentlig medlemmer af EU og indgår i det samme arbejdsmarked som vi.

Det er paradoksalt, men positivt og en stor forpligtelse, at hele Norden åbner sit arbejdsmarked. Det er paradoksalt, fordi Island og Norge har valgt at åbne, selv om de ikke er EU-medlemmer, mens EU generelt med Tyskland i spidsen har valgt at fastsætte en 7-års-overgangsperiode, før der tillades fri bevægelighed af arbejdskraft for de nye medlemslande. Det er et af de problemer, som det vil være rigtig, rigtig godt at bruge det nordiske samarbejde til at få snakket igennem, så der også kan komme en styrkelse dér i forhold til de nye lande. Det er fint med sådan en opbakning i Norden forud for EU-udvidelsen.

Ministeren oplyser også, at et samarbejde med arbejdsministrene i Baltikum om disse spørgsmål er i gang.

Der er ingen tvivl om, at de næste 1, 2, 3 år bliver særdeles afgørende for at få en åbning, som kan give vore naboer et velfærdsløft og samtidig sikre, at dumpning af lønmodtagerrettigheder, fødevarerikkerhed, forbrugerrettigheder og miljøkrav kommer til at gå skævt, altså at man dumper på de her områder i sammenhæng.

Jeg vil slutte med at opfordre regeringen til at tage mere markant affære over for Barsebäckssagen. Vi kan ikke finde ud af, hvad det er, der er sket. Vi har prøvet at få undersøgt, hvad Göran Persson faktisk har sagt om Barsebäck, og hvad der er blevet svaret fra dansk side. Jeg håber, at vi her kan få ministeren til at sige meget, meget tydeligt, at der ingen slinger i valsen er, og at vi altså ikke vil have det der atomkraftværk til at ligge dér lige over for København. Det har vi sagt i ret mange år, og vi har i et nogenlunde enigt Folketing sagt det siden Tjernobyl, altså siden 1986, så det er fantastisk, at vi stadig væk døjer med den der efterhånden ret alderstegne elendighed 20 km fra København.

Kl. 13.50

Vi ser frem til ministerens klare tilkendegivelse af, at den danske regering selvfølgelig har talt med meget store bogstaver, og at den svenske regering har sagt: Naturligvis, vi står ved, hvad

vi har sagt, og naturligvis kommer Barsebäck væk.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for redegørelsen og ønske tillykke med opgaven og håbe for ministeren, at ministeren får lige så meget personlig glæde ud af det arbejde og samarbejde, som jeg selv har haft igennem mange år.

Jeg vil indrømme, at jeg også glæder mig til 50-års-jubilæet og håber, at den danske delegation vil få det lige så hyggeligt, som vi havde det, da vi havde 40-års-jubilæum, i øvrigt også i Helsingfors.

Nordisk Råds samarbejde har skiftet karakter adskillige gange, jeg havde nær sagt i et accelererende tempo med kortere og kortere mellemrum. Jeg håber også, at vores nye minister for det nordiske samarbejde vil bidrage til, at vi – det synes jeg godt at vi kan sige – fra dansk side kan være pådrivende i nødvendige fornyelser i de kommende år. Jeg har ikke nogen på tegnebrættet lige nu, men jeg kan se med den acceleration, der har været, at vi udmærket kan komme i situationer, hvor vi kan få brug for fortsat ændring i både struktur, organisation og politisk prioritering.

Selv om vi har haft disse skift i måden at indrette samarbejdet på, synes jeg, der er en meget fornuftig og en god kontinuitet imellem de skiftende formandskaber og i det arbejde, som de lægger op til og prioriterer hver især på deres måde. Derfor vil jeg også gerne sige til samarbejdsministeren, at jeg synes, det er en fin måde, det norske formandskab nu følger op på og også trækker trådene fra det danske formandskabs prioriteringer på flere områder, som selvfølgelig ikke kan nå at blive færdige på et enkelt år, men det følges meget loyalt op.

De fem strategiske indsatsområder har flere ordførere nævnt, og jeg vil derfor ikke gentage dem detaljeret, men hæfte mig ved nogle enkelte af dem. De er jo også et udtryk for den brede politiske opbakning, der er i de nordiske parlamenter om det arbejde, som samarbejdsministrene normalt gennemfører i et pænt og godt samspil med Nordisk Råd.

Jeg vil trække en særlig ting frem fra de indsatsområder, nemlig miljø og bæredygtig udvikling.

Og lige inden jeg går ind i det, vil jeg gerne støtte de røster, der har været om henstilling om at tage Barsebäckssagen op over for de relevante ministre.